

Potkal jsem ve vlaku svou osudovou dívku

Mňága & Žďorp

Potkal jsem ve vlaku svou osudovou dívku
Hodinu jsme na sebe pokukovali přes knížku
Ona seděla u okna, já dřepěl u dveří
Fakt jsem nemoh svému štěstí věřit

Ostatní cestující jedli řízky
Spali nebo telefonovali svým blízkým
Něco bylo ve vzduchu, věděli jsme to oba
Ale než jsem spolu sami zůstali, bože, to byla doba!

V tu chvíli už jsem měl dávno vymyšlenej
Celej náš život báječnej, nekonečnej
Když zašeptala v prázdným kupé
Za litr vykourím ti ho - a netvař se tak tupě!

Vlak se znovu rozjel a já znovu nabral dech
Kurňa, asi spolu nebudeme courat po nákupech
Svět se mi zbortil k nohám jako už tolikrát,
Ale, života bído, přec tě mám rád!

Zapomněl jsem na všechno, co jsem si vysnil
Nedá se nic dělat, musím být přísný:
Za dva litry bych vám to, slečno, udělal tak,
Že byste na to mohla ještě v hospicu vzpomínat!